

**Protestantse
Kerk**

Liturgie voor de dienst op zondag 11 februari 2018 om 10.00
uur in de Ontmoetingskerk. In deze dienst wordt de doop
bediend aan *Sepp* Harmen Cornelis Brandt en *Djoaz* Pieter
Miltenburg

Voorganger: Ds. Peter van der Schans
Organist: Jan de Geus
Trompet: Christiaan de Lijster
Piano: Palina de Lijster
Zang: Wanda Botterweg

Protestantse gemeente te IJsselstein

De Paaskaars brandt

Ruimte voor ontmoeting in de hal en de kerkzaal

Licht aansteken voor de dienst uit in het stiltecentrum voor oma die vandaag 12 jaar geleden overleed en voor Clara (Clarie) van Roojjen

Orgelspel vooraf

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen. Met hen mee komen ook de doopouders en de dopelingen.

De voorganger heet allen welkom

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: intochtlied (staande): Psalm 145:3

De gemeente gaat weer zitten

Gebed aan het begin, uitlopend op het samen zingen van: *Heer, ontferm U!* (3x)

Here God,

dank u, dat we vandaag mogen samenkomen in de kerk.

Mensen groot en klein, van allerlei kleur en fleur, van overal vandaan.

Mensen die denken dat ze binnen zijn, maar ook mensen die zich buitengesloten voelen - door ons of door anderen.

Mensen die geloven of niet, of niet meer.

Papa's en mama's die helemaal blij zijn met hun kind, maar ook mensen die vol verlangen uitkijken naar een kind.

Mensen die vol zijn van vreugde en vrolijkheid om vriendschap en uitgelaten plezier, maar ook mensen die verdrietig zijn om al het leed dat hen dwarszit.

Mensen die ziek zijn of mantelzorgers zijn, en mensen die blaken van gezondheid.

Mensen die hun mond niet kunnen houden en mensen die geen woord kunnen uitbrengen.

Heer, voor al die mensen bidden en zingen we samen:

...

We zingen als loflied: Lied 350:1, 3, 4 en 7

DIENST VAN DE HEILIGE DOOP

We luisteren naar uitleg van de doop door ouderling Tjitske Havinga

DE DOOP

is een teken
waarin christenen van alle tijden
en van alle plaatsen
elkaar en zichzelf herkennen.

DE DOOP

geschiedt met water,
teken van ondergang en opstanding,
teken van nieuw leven
en dragende kracht.

HET TEKEN

wil zeggen:
wij zijn van de Heer,
Hem behoren wij toe,
in Zijn Naam mogen wij leven:

IN DE NAAM VAN DE VADER,
die ons mensen heeft willen aannemen
als Zijn kinderen,
die in Zijn liefde ons geeft,
iedere dag opnieuw,
te leven
uit de kracht van Zijn Woord:

IN DE NAAM VAN DE ZOON,
die kwam op de aarde,
kind onder de kinderen,
mens onder de mensen,
onze weg kruisend,
om ons te roepen tot dienst
aan Zijn Koninkrijk;

IN DE NAAM VAN DE HEILIGE GEEST,
waarmee God ons wil raken,
opdat ons leven en samenleven
mogen worden vervuld van Zijn Geest.

LEVEND IN DE NAAM

van de scheppende Heer dopen wij.
En wij roepen daarbij de namen van hen,
die door dit teken
zich verbonden mogen weten met God,
Hem dankend voor wat Hij ons geeft.

IN HET GELOOF

aan de vergevende liefde van God
mogen mensen bidden

om Zijn liefde, Zijn vrede,
in hun samenleven,
een wereld rond,
generaties lang.

IN DIT GELOOF

mogen mensen helpen,
op hun wijze, in hun taal
iets van de liefde en vrede
voort te spreken:
over onze wereld,
in ons gezin,
in ons eigen leven.

GOD GEVE ONS

dat wij het teken zullen verstaan,
dat wij elkaar en onszelf
in het teken zullen herkennen
als opnieuw-geboren mensen,
gesteld in de ruimte,
die Hij ons geven wil.

We zingen **met het trio**: Lied 642 (uit *Opwekkingsliederen*)

Doopvragen aan de ouders en hun antwoord

Ik ga de doopouders drie vragen stellen.

Ze komen hier op neer:

Geloof je zelf in God?

Wil je dat je kind gedoopt wordt? En gaat horen bij de gemeenschap van gedoopte mensen. In de bijbel wordt daarvoor wel het beeld van een lichaam gebruikt.

Wil je je kind uitleggen en voordoen wat de doop betekent?

Maar op zo'n moment al dit vragen we het wat plechtiger.

Ouders, ik vraag jullie op te staan

en de volgende vragen met je 'ja' te beantwoorden:

1. Stemmen jullie van harte in met het geloof van de gemeente in God, die geroepen is tot de lof en de dienst van Jezus Christus?

2. Belijden jullie, dat wij - groot en klein - geroepen zijn tot de gemeente, die in Christus geheiligd is, en verlang je daarom, dat je kind ingelijfd wordt door de doop in de gemeente van Christus tot opbouw van zijn lichaam?

3. Willen jullie dit kind aanvaarden als kind van God en het bewaren bij het hartsgeheim van de gemeente?

*Beloven jullie je kind dagelijks voor te gaan
in liefde, trouw en gerechtigheid?*

*Vader en moeder
Luke en Tjitske,
Robbert en Linda,
wat is hierop uw antwoord?*

*Vraag aan de gemeenteleden en hun antwoord
Wilt u deze kinderen van God in uw midden ontvangen om samen met hen de weg van Jezus te
gaan?*

Antwoord: Ja, dat willen wij.

We zingen: Lied 20:1 (uit Alles wordt nieuw I)

Doopgebed

*Wij danken U, lieve God,
dat U zich met ons verbond.
U schiep de aarde,
U redde Israël,
U schonk ons Uw Zoon
en deed Hem de dood doorstaan.
In Hem brengt U een gemeente bijeen,
gedoopt in Zijn dood, levend uit Hem.
Wij bidden nu voor de dopelingen van vanmorgen:
red ook hun leven uit nood en dood,
dat zij van U zijn;
doe hen groeien in geloof, hoop en liefde.
Amen.*

*We halen water om te dopen uit de bron, daarna mogen de kinderen erbij komen
Met Djinti en Djanina*

We luisteren naar een gedicht door Linda:

*Kindje dat het water voelt:
weet je dat God j ou bedoelt?
Druppels op je babywang
raken jou je leven lang*

*Water tekent een geheim:
dat je kind van God mag zijn.
Water levert het bewijs:
God gaat met je mee op reis!*

*Want wanneer je bent gedoopt,
weet je dat God naast je loopt.
En dat Hij je altijd helpt;*

wat Hij zegt dat is Hij zelf!

Naamgeving

1. Sepp Harmen Cornelis Brandt
2. Djoaz Pieter Miltenburg

Wietse en Tessa erbij als doopgetuigen

Bediening van de doop

We zingen staande: Lied 354:4 en 5

Aansteken doopkaars
Doopkaars van Djanina wordt gebruikt.

We luisteren naar een gedicht door Tjitske:

*Lieve Sepp,
dankbaar zijn wij voor een nieuw leven,
God zal over jou waken.
Wij zullen je liefde geven.
Dankbaar voor de gemeenschap en mensen om je heen,
bewandelen wij het pad, en sta je niet alleen.
In voor en tegenspoed in Gods handen gedragen,
voor altijd verliefd, vanaf het eerste moment dat we je zagen.
Voor nu, voor de toekomst, voor altijd samen,
Bidden wij voor jou, amen.*

De doopouders leggen een doopsteentje met de naam van de dopelingen in het stiltecentrum op de plek van gedachtenis

De melodie van Lied 784 klinkt alvast.

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

Gesprek met de kinderen:

Wat zie je? Een groep mensen waar één persoon buitengesloten wordt.
 Wat voel je als je dat zo ziet?
 Wat zou er zijn met die ene apart?
 Wat met die anderen?
 Heb je dat zelf wel eens meegemaakt?
 Het gaat in de kindernevendienst om iemand die eenzaam is.

We zingen met de kinderen: Lied 784

Het licht wordt door de kinderen meegenomen. Ook kunnen de dopelingen weer weg uit ons midden.

Eerste Schriftlezing: Exodus 14:9-18

9-10 De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. 11 Ze zeiden tegen Mozes: ‘Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? 12 Hebben we niet al in Egypte gezegd: “Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn”?’ 13 Maar Mozes antwoordde het volk: ‘Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. 14 De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.’

15 De HEER zei tegen Mozes: ‘Waarom roep je mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. 16 Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. 17 Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. 18 De Egyptenaren zullen beseffen dat ik de HEER ben, als ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.’

We zingen: Lied 356:1, 3, 6 en 7

Tweede Schriftlezing: Marcus 1:40-45

40 Er kwam iemand naar hem toe die aan huidvraat leed; hij smeekte hem om hulp en zei, terwijl hij op zijn knieën viel: ‘Als u wilt, kunt u mij rein maken.’ 41 Jezus kreeg medelijden, stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: ‘Ik wil het, word rein.’ 42 En meteen verdween zijn huidvraat en hij was rein. 43 Jezus stuurde hem weg met de ernstige waarschuwing: 44 ‘Denk erom dat u tegen niemand iets zegt, maar ga u aan de priester laten zien en breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft voorgeschreven, als getuigenis voor de mensen.’ 45 Maar toen de man vertrokken was, ging hij overal breeduit rondvertellen wat er gebeurd was, met als gevolg dat Jezus niet langer openlijk in een stad kon verschijnen, maar op eenzame plaatsen buiten de steden moest blijven. Toch bleven de mensen van alle kanten naar hem toe komen.

We luisteren naar het trio: Lied 488 (*Opwekking*)

Verkondiging:

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Linda en Robbert, Tjitske en Luke hebben bij het doopgesprek iets aangegeven van hun motieven om hun kinderen te laten dopen vanmorgen. Veel daarvan kwam al terug in de uitleg van de doop die ouderling Tjitske heeft voorgelezen. Maar ik wil nog wel iets noemen van de eigen woorden die ze gebruikten.

Ze begrijpen, dat ze nu voor hun kind kiezen. Het had geen stem in de keuze voor de doop. Dat komt later als je kind op eigen benen staat. Maar je wilt al wel iets van het geloof meegeven aan je opgroeiende kind. Iets van de waarden en normen, iets van de betekenis van het geloof. Daarom zoek je ook voor je zelf naar een voedingsbron. En dat in de drukte van je bestaan, 24 / 7 bezig met elkaar, je kinderen, je werk en nog meer. En dan zoek je het in een kerkdienst, in een gespreksgroep van de gemeente en nog meer. En je probeert je kind vertrouwen te geven. In zichzelf, in God. Dat het als een paal boven water blijft staan.

De doopouders willen ook een basis van het geloof meegeven. En ik kan dat in elk geval vanmorgen langs drie lijnen doen. Marcus laat zien dat gemeenschap belangrijk is. Exodus vertelt dat er een doorkomen aan is – door het water van bedreiging en dood is er nieuw leven. En tenslotte laat Marcus ook zien, dat je leeft van Gods liefde in Jezus.

Marcus vertelt nóg weer een verhaal over de vernieuwing die dankzij Jezus woord en daad mogelijk is. We hebben de afgelopen zondag dat al een paar keer gezien bij deze evangelist. Het optreden van Jezus heeft effect.

Dit keer gaat het om de genezing van iemand die huidvraat heeft. Vroeger werd er gesproken voer melaatsheid. En soms is het wel vergeleken met lepra. Maar wat het precies is, dat weten we niet. Huidvraat is in elk geval een besmettelijke ziekte, die aan je vreet. Het tast je huid aan. Je mocht/mag met niemand meer contact hebben. In het Bijbelboek Leviticus wordt beschreven hoe melaatsen zich moeten tonen aan de buitenwereld, zodat ze herkenbaar zijn (Leviticus 13:45). Ze moeten gescheurde kleren dragen, hun hoofdhaar los laten hangen en “*Onrein! Onrein!*” roepen. Zo weten de 'gezonde' mensen dat ze uit hun buurt moeten blijven. In de tijd van Jezus mochten melaatsen Jeruzalem niet in en moesten ze in afzondering leven.

In onze tijd kun je het effect van huidvraat een beetje zien aan andere ziekten. Ik denk aan HIV-AIDS. Vroeger was het uiterst riskant om een AIDS patiënt aan te raken. Verder denk ik aan het Ebola virus. Of aan zoiets als het Noro virus in verzorgings- en verpleeghuizen.

Een mens met huidvraat is buitengesloten. Afgescheiden van de rest. Staat apart. Je ligt eruit.

En dan denk ik even verder: je kunt er net zo uit liggen, omdat je een andere mening hebt, of een andere levensovertuiging. Een andere kleur, ras, status of geloof.

Achter het verhaal van de melaatse schuilt ook een harde gemeenschap die zich niks van buitenstaanders aantrekt. Eigenlijk gold een melaatse als een levende dode. En zijn genezing als de opwekking van een dode.

Want dat laat Jezus zien. Hij is grensoverschrijdend. Hij is sociaal verbindend. Er kwam iemand naar Jezus toe die aan huidvraat leed. Dat staat er en Jezus liet dat gebeuren. Hij riep niet: 'Maak dat je wekomt!' Had Jezus geen angst om besmet te worden en het lot te moeten delen van de geïnfecteerde mensen: uitstoting, sociaal isolement en vereenzaming? Nee dus, integendeel zelfs. In de vertaling staat er: Jezus kreeg medelijden met hem. Precies het tegenovergestelde van die angstreflex 'Scheer je weg!'. Hij steekt zijn hand uit. Hij maakt contact, verbinding. En heelt, neemt iemand op in de gemeenschap. Het gaat om meer dan of Jezus dat kan. Als het alleen maar daarover zou gaan, dan zou Jezus verworden tot een tovenaars, een magiër die een trucje doet. Dan zou het zijn enige doel zijn om zijn kunsten te vertonen. Maar er zit meer achter. Het gaat er niet om dat Jezus laat zien wat hij kan, maar wat hij wil. En dat is iets veel groters: herstel van verbondenheid in de gemeenschap. Je telt mee, je hoort erbij!

Dat is het ene van de basis van het geloof.

Het andere zit hem in het verhaal van Exodus. We hebben maar een stukje ervan gelezen. Maar het hele verhaal vertelt over bevrijding uit het land van de angst, Egypte. Het vertelt over redding door het water heen. Precies als bij de doop. Je gaat niet koppie onder; je verdrinkt niet. Je verdwijnt niet in de bange watermassa, maar je wordt gered. Er is een doorkomen aan. Je staat op uit het water van de dood. Er is nieuw leven mogelijk. En dat is een beweging van redding uit nood en dood die je de hele Bijbel door tegenkomt. De verhalen, de teksten ademen het leven dat God wil geven.

En dan nog het derde punt dat ik bij de basis van geloof vanuit de teksten van deze dienst zou noemen: Marcus laat ook zien, dat je leeft van Gods liefde in Jezus.

Er staat *“Jezus kreeg medelijden, stak zijn hand uit, raakte hem aan...”*

Medelijden – je kunt dat woord ook opvatten als ontferming. Als barmhartigheid. Als Jezus de melaatse ziet, dan wordt hij innerlijk met ontferming bewogen. Jezus wordt zó innerlijk geraakt door het tragische lot van deze mens, dat Hij diens deplorabele toestand in ogenschouw neemt en zich er niet voor kan afsluiten. Het raakt Hem diep van binnen. Je kunt het Grieks hier ook vertalen met: Jezus werd tot in zijn ingewanden geraakt. Alsof hij ontstoken is. Jezus werd er zelf ziek van! Die reactie wordt verklaard vanuit zijn neiging tot compassie. 'Barmhartigheid' in Bijbelse zin heeft alles te maken met de staat van de ingewanden; met de buik en niet zozeer met het hart. Zoals een vrouw het prille leven voelt in de moederschoot, zo kan een mens door een situatie tot in zijn ingewanden geraakt worden. Die innerlijke bewogenheid doet wat met Jezus: Hij blijft er niet onbewogen onder.

Ontferming en barmhartigheid zijn niet zomaar begrippen. Bijbels gezien hoort het wezenlijk bij wie God is. Hij wordt immers genoemd: de Barmhartige. God die zich ontfermt over mensen, die zich niet afzijdig houdt. God hoorde en zag de ellende van het volk Israël, Hij werd met ontferming bewogen en daalde af om het te bevrijden. Het is dezelfde beweging van barmhartigheid die Jezus in dit verhaal maakt: Hij zag de melaatse, joeg hem niet weg, maar werd met ontferming bewogen en bevrijdde hem uit zijn isolement. Ook hierin lijkt de Zoon sprekend én handelend op zijn Vader.

We delen in de gemeenschap van God met mensen en van mensen onder elkaar.

We vertrouwen er op, dat er steeds weer een doorkomen aan is.

God laat geen menskind uit zijn ontferming vallen.

Dat mogen Sepp en Djoaz vandaag ervaren. En wij met hen. Dat is een basis om vanuit te gaan. Elke keer weer. Vasthoudend blijft God tot zijn liefde overwint!

Amen.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 974:2 en 5

DIENST VAN HET ANTWOORD

We gedenken Johan Christiaan Niemeijer (staande). Daarna luisteren we naar Lied 730 (orgelspel).

We gedenken **Johan Christiaan Niemeijer**. Joop werd geboren op 12 oktober 1932 te Zuilen. En hij overleed 20 januari in het ziekenhuis te Nieuwegein. Hij werd 85 jaar. Joop was al eerder in het ziekenhuis opgenomen met diverse klachten. Hij knapte wat op en kon naar De Geinsche Hof voor verdere revalidatie. Net toen je dacht: "Hij komt weer naar huis.", zakte hij weg en ging het naar het einde toe. Bij de gymvereniging Fraternitas in Utrecht leerde hij Gerrie, zijn vrouw, kennen. Ze zaten allebei in het tamboer- en pijperkorps. Ze trouwden en woonden eerst in Utrecht, later in IJsselstein. Joop zat aanvankelijk bij Werkspoor. Na zijn ontslag kwam hij bij de Röntgen Technische Dienst. Tot zijn 62e, toen ging hij met de VUT. Hij werkte op diverse plaatsen. Tot in Duitsland toe. Hij had zelf veel plezier in zijn werk. Groot nadeel was, dat Gerrie veel alleen zat. Hij hield van wandelen en fietsen, al maakte zijn aangeboren spierziekte dat ook lastig. Hij stippelde de routes uit. En er was altijd een moment van rust tussendoor met een kop koffie. Joop was wel een wat eigenwijze man. Met een duidelijke eigen mening ook. Wat zwart was, werd nooit wit. En er was ook geen grijs gebied. Ook niet naar de kinderen toe. Hij stond wel klaar voor ieder. Ook op zijn werk. Als de baas belde, ging hij. Wat er thuis ook was. Joop was geen grote kerkganger. Ook vroeger niet. Wel deed hij samen met Gerrie belijdenis. En bidden en danken bij de maaltijd was vaste prik. Net als bij het gaan slapen. Je merkte verder weinig van wat het geloof betekende voor hem. Hij was dan toch een binnenvetter. Op 26 januari was er een dienst van Woord en Gebed voorafgaande aan de crematie. Laten we Johan Christiaan Niemeijer in stilte gedenken.

...

Ik nodig Gerrie en Jolanda uit om het naamsteentje van Joop naar de plek van gedachtenis te brengen.

Geboden: dankgebed - voorbeden - stil gebed - Onze Vader Lied 371 (**samen met het trio**)

Dankgebed:

Ontferming
Gemeenschap
Doorkomen
Sepp en Djoaz

Voorbede:

God, wij bidden U voor allen die eenzaam zijn.
 Dat ze iets mogen ervaren van Uw liefde en warmte in mensen,
 die samen om hen heen .gaan staan.
 Wij bidden U voor iedereen die in de steek gelaten is.
 Mensen met ziekte of problemen die worden .gemeden als de pest.
 Mensen in oorlogsgebieden die het gevoel hebben,
 dat het niemand iets kan schelen wat hun overkomt.
 Kinderen die hulp nodig hebben,
 maar waarbij velen het aflaten weten.
 En als we ons zelf in de steek gelaten voelen of buitengesloten zijn,
 laat ons dan merken
 dat er mensen zijn die om ons .geven,
 Als we opgesloten zitten in een cel van ons eigen ik,
 laat ons dan merken dat er mensen zijn die voor ons openstaan.

We noemen u de namen van hen die ons ter harte gaan.
 Kerkbalans
 Onze Vader: Lied 371

Delen van de bloemengroeten

Aandacht voor de eerste resultaten Actie Kerkbalans 2018
 Aandacht voor de autodienst

De kinderen van de nevendienst komen terug en overhandigen een geschenk van de
 kindernevendienst aan de doopouders

Inzameling van de gaven onder orgelspel

Wie dat wil kan de kinderen van de crèche ophalen

AAN HET EINDE

We zingen het slotlied (staande): Lied 871

Uitzending en zegen

Gemeentezang: Liedboek 431c: *Amen, amen, amen!*

Inzameling van gaven bij de uitgang voor het werk van het College van Kerkrentmeesters

Na de dienst kunt u de doopouders in de ontmoetingsruimte van de kerk gelukwensen